

ΖΑΚ ΛΑΚΑΝ

Ιδρυτική πράξη

21 Ιουνίου 1964

Acte de fondation

21 juin 1964

Το έντυπο δημιουργήθηκε από το Φόρουμ Ψυχανάλυσης του Λακανικού Πεδίου της Αθήνας και προορίζεται για αποκλειστική χρήση των μελών του Φόρουμ και της Σχολής Ψυχανάλυσης του Λακανικού Πεδίου.

Document publié par le Forum de Psychanalyse du Champs Lacanien d'Athènes et destiné à l'usage interne aux membres du Forum et de l'Ecole de Psychanalyse du Champs Lacanien.

Jacques Lacan

ACTE DE FONDATION

***Ecrits*, p. 229-241**

Editions du Seuil, 2001, Paris

Ζακ Λακάν

ΙΔΡΥΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ

***Γραπτά*, σελ. 229-241**

Εκδόσεις, Seuil, 2001, Παρίσι

Δίγλωσση έκδοση

Μετάφραση:

Βισβίκη Ιωάννα

Νικολαΐδου Μαργαρίτα

Διορθώσεις:

Βισβίκη Ιωάννα, Κατσάνη Γεωργία

Η μετάφραση του κειμένου πραγματοποιήθηκε στα πλαίσια των εργασιών της Σχολής Ψυχανάλυσης και του Φόρουμ του Λακανικού Πεδίου της Αθήνας, κατά τη χρονιά 2006-2007.

Αθήνα, Ιούνιος 2015

Ο

JACQUES LACAN

ZAK ΛΑΚΑΝ

Acte de fondation

Ιδρυτική πράξη

JACQUES LACAN

Acte de fondation

Je fonde — aussi seul que je l'ai toujours été dans ma relation à la cause psychanalytique — l'École Française de Psychanalyse, dont j'assurerai pour les quatre ans à venir dont rien dans le présent ne m'interdit de répondre, personnellement la direction.

Ce titre dans mon intention représente l'organisme où doit s'accomplir un travail — qui, dans le champ que Freud a ouvert, restaure le soc tranchant de sa vérité — qui ramène la praxis originale qu'il a instituée sous le nom de psychanalyse dans le devoir qui lui revient en notre monde — qui, par une critique assidue, y dénonce les déviations et les compromissions qui amortissent son progrès en dégradant son emploi.

Cet objectif de travail est indissoluble d'une

ZAK ΛAKAN

Ιδρυτική πράξη

Ιδρύω –εξίσου μόνος, όσο ανέκαθεν υπήρξα στη σχέση μου με το ψυχαναλυτικό αίτιο – τη Γαλλική Σχολή Ψυχανάλυσης, της οποίας θα διασφαλίσω προσωπικώς τη διεύθυνση για τα επόμενα τέσσερα χρόνια, εφόσον τίποτα προς το παρόν δεν μου απαγορεύει να το κάνω.

Αυτός ο τίτλος, σύμφωνα με την πρόθεση μου, αντιπροσωπεύει τον οργανισμό όπου οφείλει να διεκπεραιώνεται μια εργασία – η οποία, μέσα στο πεδίο που άνοιξε ο Φρόιντ, θα αποκαταστήσει το κοφτερό νύ της αλήθειας της – η οποία επαναφέρει την πρωτότυπη πράξη που καθιέρωσε με το όνομα ψυχανάλυση, με το καθήκον που της αναλογεί στον κόσμο μας – και η οποία μέσω μιας διαρκούς κριτικής, αποκηρύσσει τις παρεκκλίσεις και τους συμβιβασμούς που αμβλύνουν την πρόοδο της υποβιβάζοντας τη χρήση της.

Αυτός ο στόχος εργασίας είναι άρρηκτα

formation à dispenser dans ce mouvement de reconquête. C'est dire qu'y sont habilités de plein droit ceux que moi-même j'ai formés, qu'y sont conviés tous ceux qui peuvent contribuer à mettre de cette formation le bien-fondé de l'épreuve.

Ceux qui viendront dans cette École s'engageront à remplir une tâche soumise à un contrôle interne et externe. Ils sont assurés en échange que rien ne sera épargné pour que tout ce qu'ils feront de valable, ait le retentissement qu'il mérite, et à la place qui conviendra.

Pour l'exécution du travail, nous adopterons le principe d'une élaboration soutenue dans un petit groupe. Chacun d'eux (nous avons un nom pour désigner ces groupes) se composera de trois personnes au moins, de cinq au plus, quatre est la juste mesure. PLUS UNE chargée de la sélection, de la discussion et de l'issue à réserver au travail de chacun.

Après un certain temps de fonctionnement, les éléments d'un groupe se verront proposer de permuter dans un autre.

La charge de direction ne constituera pas une

συνδεδεμένος με μια εκπαίδευση που πρέπει να χορηγείται στα πλαίσια αυτού του κινήματος επανάκτησης. Αυτό σημαίνει ότι εξουσιοδοτούνται αυτοδικαίως γι' αυτό εκείνοι τους οποίους εγώ ο ίδιος έχω εκπαιδεύσει κι ότι καλούνται όλοι όσοι μπορούν να συνεισφέρουν, ώστε αυτή η εκπαίδευση να αποτελέσει το θεμέλιο της δοκιμασίας.

Όσοι προσέλθουν σ' αυτή τη Σχολή θα δεσμευτούν να εκπληρώσουν ένα καθήκον που θα υποβάλλεται σε εσωτερικό και εξωτερικό έλεγχο. Σε αντάλλαγμα, θα έχουν τη διαβεβαίωση ότι δεν θα υπάρξει φειδώ, ώστε ό,τι αξιόλογο θα κάνουν, να έχει την απήχηση που του αξίζει και τη θέση που του αρμόζει.

Για την εκτέλεση της εργασίας, θα υιοθετήσουμε την αρχή μιας διεργασίας που θα στηρίζεται σε μια μικρή ομάδα. Η καθεμία από αυτές (έχουμε ένα όνομα για να ορίσουμε αυτές τις ομάδες) θα αποτελείται από τρία τουλάχιστον άτομα, το πολύ πέντε, τέσσερα είναι ο σωστός αριθμός. ΣΥΝ ΕΝΑ, επιφορτισμένο με την επιλογή, τη συζήτηση και την έκβαση που θα πρέπει να επιφυλάσσεται στην εργασία του καθενός.

Μετά από ένα κάποιο χρονικό διάστημα λειτουργίας, τα στοιχεία (μέλη) μιας ομάδας θα έχουν τη δυνατότητα να μετακινηθούν σε κάποια άλλη.

Η ευθύνη της διεύθυνσης δεν θα συνιστούσε

chefferie dont le service rendu se capitaliserait pour l'accès à un grade supérieur, et nul n'aura à se tenir pour rétrogradé de rentrer dans le rang d'un travail de base

Pour la raison que toute entreprise personnelle remettra son auteur dans les conditions de critique et de contrôle où tout travail à poursuivre sera soumis dans l'École.

Ceci n'implique nullement une hiérarchie la tête en bas, mais une organisation circulaire dont le fonctionnement, facile à programmer, s'affermira à l'expérience.

Nous constituons trois sections dont j'assurerai la marche avec deux collaborateurs me secondant pour chacune.

1. SECTION DE PSYCHANALYSE PURE, soit praxis et doctrine de la psychanalyse proprement dite, laquelle est et n'est rien d'autre — ce qui sera établi en son lieu — que la psychanalyse didactique.

Les problèmes urgents à poser sur toutes les issues de la didactique trouveront ici à se frayer la voie par une confrontation entretenue entre des personnes ayant l'expérience de la didactique et des candidats en formation. Sa raison d'être étant fondée sur ce qu'il n'y a pas à voiler : à savoir le besoin qui

αρχηγία της οποίας οι προσφερόμενες υπηρεσίες θα κεφαλαιοποιούνταν για την πρόσβαση σ' ένα ανώτερο βαθμό και κανείς δεν θα έπρεπε να θεωρεί υποβάθμιση την επιστροφή του στο επίπεδο μιας εργασίας βάσης.

Για το λόγο ότι κάθε προσωπικό εγχείρημα θα θέτει το δημιουργό του σε συνθήκες κριτικής και εποπτείας, όπου κάθε εργασία που συνεχίζεται, θα υποβάλλεται στη Σχολή.

Αυτό δεν συνεπάγεται καθόλου μια ιεραρχία με το κεφάλι κάτω, αλλά μια κυκλική οργάνωση, της οποίας η λειτουργία, εύκολη στον προγραμματισμό, θα ενισχυθεί με την εμπειρία.

Συγκροτούμε τρία τμήματα, των οποίων την πορεία θα διασφαλίσω μαζί με δυο συνεργάτες που θα με επικουρούν για το καθένα.

1. ΤΜΗΜΑ ΚΑΘΑΡΗΣ ΨΥΧΑΝΑΛΥΣΗΣ, δηλαδή πράξη και διδασκαλία της ψυχανάλυσης αυτής καθ' εαυτής, η οποία είναι και δεν είναι τίποτα άλλο – πράγμα που θα εγκαθιδρυθεί στον τόπο του – από τη διδακτική ψυχανάλυση.

Τα επείγοντα προβλήματα που τίθενται σε κάθε έκβαση της διδακτικής εδώ θα βρουν τη δυνατότητα να χαράξουν το δρόμο τους μέσω μιας αντιπαράθεσης ανάμεσα στα πρόσωπα που έχουν την εμπειρία της διδακτικής και στους υποψήφιους εκπαιδευόμενους. Ο λόγος ύπαρξής

résulte des exigences professionnelles chaque fois qu'elles entraînent l'analysé en formation à prendre une responsabilité si peu que ce soit analytique.

C'est à l'intérieur de ce problème et comme un cas particulier que doit être situé celui de l'entrée en contrôle. Prélude à définir ce cas sur des critères qui soient autres que de l'impression de tous et du préjugé de chacun. Car on sait que c'est actuellement sa seule loi, quand la violation de la règle impliquée dans l'observance de ses formes est permanente.

Dès le départ et en tout cas un contrôle qualifié sera dans ce cadre assuré au praticien en formation dans notre École.

Seront proposés à l'étude ainsi instaurée les traits par où je romps moi-même avec les standards affirmés dans la pratique didactique, ainsi que les effets qu'on impute à mon enseignement sur le cours de mes analyses quand c'est le cas qu'au titre d'élèves mes analysés y assistent. On y inclura, s'il le faut, les seules impasses à retenir de ma position dans une telle École à savoir celles que l'induction même à quoi vise mon enseignement, engendrerait dans son travail.

της βασίζεται σε κάτι που δεν πρέπει να συσκοτιστεί: δηλαδή στην ανάγκη που προκύπτει από τις επαγγελματικές απαιτήσεις, κάθε φορά που αυτές αναγκάζουν τον αναλυόμενο σε εκπαίδευση να αναλάβει μια ευθύνη, όσο ελάχιστα αναλυτική κι αν είναι αυτή.

Στο πλαίσιο αυτού του προβλήματος και ως μια ιδιαίτερη περίπτωση, πρέπει να τοποθετηθεί το ζήτημα της εισόδου σε εποπτεία. Εισαγωγικά, θα πρέπει να ορίσουμε αυτή την περίπτωση με κριτήρια διαφορετικά από την εντύπωση όλων και τις προκαταλήψεις του καθενός. Διότι γνωρίζουμε ότι σήμερα είναι ο μοναδικός της νόμος, όταν η παραβίαση του κανόνα που εμπλέκεται στην παρατήρηση των μορφών της είναι συνεχής.

Εξαρχής και σε κάθε περίπτωση, μέσα σ' αυτό το πλαίσιο, θα διασφαλίζεται στον επαγγελματία που εκπαιδεύεται στην Σχολή μας μια επιδέξια εποπτεία.

Για τη μελέτη που καθιερώνεται μ' αυτό τον τρόπο, θα προταθούν τα χαρακτηριστικά μέσω των οποίων εγώ ο ίδιος έρχομαι σε ρήξη με τα καθιερωμένα κριτήρια της πρακτικής διδακτικής, όπως επίσης και με τις επιπτώσεις που καταλογίζουν στη διδασκαλία μου πάνω στις αναλύσεις μου, όταν πρόκειται για περιπτώσεις που αναλυόμενοι μου παρευρίσκονται εκεί ως μαθητές. Θα συμπεριλάβουμε, αν χρειαστεί, τα μόνα αδιέξοδα που προκύπτουν από τη θέση μου

σε μία τέτοια Σχολή, δηλαδή εκείνα που η ίδια η αναγωγή σ' αυτό στο οποίο αποβλέπει η διδασκαλία μου, θα γεννούσε στην εργασία της.

Ces études, dont la pointe est la mise en question de la routine établie seront colligées par le directoire de la section qui veillera aux voies les plus propices à soutenir les effets de leur sollicitation.

Αυτές οι μελέτες, των οποίων η αιχμή είναι η αμφισβήτηση της καθιερωμένης ρουτίνας, θα συλλέγονται από τη διεύθυνση του τμήματος που θα επαγρυπνεί με τις πιο ενδεδειγμένες μεθόδους, ώστε να υποστηριχθούν οι επιδιωκόμενες επιπτώσεις.

Trois sous-sections :

- Doctrine de la psychanalyse pure ;
- Critique interne de sa praxis comme formation ;
- Contrôle des psychanalystes en formation.

Τρία υπό-τμήματα :

- Διδασκαλία της καθαρής ψυχανάλυσης
- Εσωτερική κριτική της πράξης της ως εκπαίδευση
- Εποπτεία των ψυχαναλυτών που εκπαιδεύονται

Je pose enfin en principe de doctrine que cette section, la première, comme aussi bien celle dont je dirai au titre 3 la destination, ne s'arrêtera pas en son recrutement à la qualification médicale, la psychanalyse pure n'étant pas en elle même une technique thérapeutique.

Τέλος, θέτω ως αρχή διδασχής ότι αυτό το τμήμα, το πρώτο, όπως επίσης και το τρίτο του οποίου θα πω την κατεύθυνση στην επικεφαλίδα 3, δεν θα αρκестεί στην επιλογή ατόμων με ιατρικά προσόντα, εφόσον η καθαρή ψυχανάλυση δεν συνιστά αφ' εαυτής μια θεραπευτική τεχνική.

2. SECTION DE PSYCHANALYSE APLIQUEE, ce qui veut dire de thérapeutique et de clinique médicale.

2. ΤΜΗΜΑ ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΗΣ ΨΥΧΑΝΑΛΥΣΗΣ, δηλαδή θεραπευτικής και κλινικής ιατρικής.

Y seront admis des groupes médicaux, qu'ils soient ou non composés de sujets psychanalysés, pour peu qu'ils soient en mesure de contribuer à

Θα γίνονται δεκτές ιατρικές ομάδες που αποτελούνται ή όχι από υποκείμενα που έχουν ήδη ψυχαναλυθεί, αρκεί να είναι σε θέση να

l'expérience psychanalytique ; par la critique de ses indications dans ses résultats — par la mise à l'épreuve des termes catégoriques et des structures que j'y ai introduits comme soutenant le droit fil de la praxis freudienne —, ceci dans l'examen clinique, dans les définitions nosographiques, dans la position même des projets thérapeutiques.

Ici encore trois sous-sections :

- Doctrine de la cure et de ses variations;
- Casuistique ;
- Information psychiatrique et prospection médicale.

Un directory pour authentifier chaque travail comme de l'École, et tel que sa composition exclut tout conformisme préconçu.

3. SECTION DE RECENSEMENT DU CHAMP FREUDIEN.

Elle s'assurera d'abord le compte rendu et la censure critique de tout ce qu'offrent en ce champ les publications qui s'y prétendent autorisées.

Elle entreprendra la mise au jour des principes dont la praxis analytique doit recevoir dans la

συνεισφέρουν στην ψυχαναλυτική εμπειρία: μέσω της κριτικής των ενδείξεων της ως προς τα αποτελέσματα της – θέτοντας σε δοκιμασία κατηγορηματικούς όρους και δομές που έχω εισάγει προς υποστήριξη του ορθού νήματος της φροϋδικής πράξης, – κι αυτό στην κλινική εξέταση, στους νοσογραφικούς ορισμούς, στην ίδια την τοποθέτηση των θεραπευτικών σχεδίων.

Εδώ, ακόμα τρία υπο-τμήματα:

- Θεωρία της θεραπείας και των παραλλαγών της
- Θεωρία περιπτωσιολογίας
- Ψυχιατρική πληροφόρηση και ιατρική διερεύνηση

Μια διευθυντική αρχή για να πιστοποιεί την αυθεντικότητα κάθε εργασίας ως εργασία της Σχολής και ως τέτοια που η σύνθεσή της να αποκλείει κάθε προϋπάρχοντα κομφορμισμό.

3. ΤΜΗΜΑ ΚΑΤΑΓΡΑΦΗΣ ΤΟΥ ΦΡΟΪΔΙΚΟΥ ΠΕΔΙΟΥ.

Θα διασφαλίζει καταρχήν τον απολογισμό και την κριτική λογοκρισία όλων αυτών που προσφέρουν σ' αυτό το πεδίο οι δημοσιεύσεις που θεωρούνται έγκυρες.

Θα αναλαμβάνει την επικαιροποίηση των αρχών σύμφωνα με τις οποίες η αναλυτική πράξη

science son statut. Statut qui, si particulier qu'il faille enfin le reconnaître, ne saurait être celui d'une expérience ineffable.

Elle appellera enfin à instruire notre expérience comme à la communiquer ce qui du structuralisme instauré dans certaines sciences peut éclairer celui dont j'ai démontré la fonction dans la nôtre, — en sens inverse ce que de notre subjectivation, ces mêmes sciences peuvent recevoir d'inspiration complémentaire.

À la limite, une praxis de la théorie est requise, sans laquelle l'ordre d'affinités que dessinent les sciences que nous appelons conjoncturales, restera à la merci de cette dérive politique qui se hausse de l'illusion d'un conditionnement universel.

Donc encore trois sous-sections :

—Commentaire continu du mouvement psychanalytique ;

— Articulation aux sciences affines;

— Éthique de la psychanalyse, qui est la praxis de sa théorie.

Le fonds financier constitué d'abord par la contribution des membres de l'École, par les subventions qu'elle obtiendra éventuellement, voire

οφείλει να λαμβάνει τη θέση της μέσα στην επιστήμη. Θέση, που όσο ιδιαίτερη κι αν θα έπρεπε να αναγνωρίσουμε τελικά ότι είναι, δεν θα μπορούσε όμως να είναι εκείνη μιας άρρητης εμπειρίας.

Θα προσκαλεί, τέλος, στη διδαχή της εμπειρίας μας, όπως και στη μετάδοσή της, με ό,τι απ' τον στρουκτουραλισμό που έχει καθιερωθεί σε ορισμένες επιστήμες, μπορεί να φωτίσει τη λειτουργία που έχω αποδείξει στη δική μας [περίπτωση], – κι αντιστρόφως, ό,τι από τη δική μας υποκειμενικότητα μπορούν αυτές οι ίδιες επιστήμες να δεχθούν ως συμπληρωματική έμπνευση.

Απαιτείται, τουλάχιστον, μια πράξη της θεωρίας, χωρίς την οποία η τάξη των αναλογιών που διαμορφώνουν τις επιστήμες που αποκαλούμε συναφείς, θα έμενε στο έλεος αυτής της πολιτικής παρέκκλισης που ορθώνεται με την ψευδαίσθηση μιας παγκόσμιας συνθήκης.

Επομένως, ακόμα τρία υπο-τμήματα:

–Συνεχής σχολιασμός του ψυχαναλυτικού κινήματος.

– Διάρθρωση με τις συγγενείς επιστήμες.

– Ηθική της ψυχανάλυσης, που είναι η πράξη της θεωρίας της.

Το οικονομικό υπόβαθρο που αρχικά θα βασίζεται στη συνεισφορά των μελών της Σχολής, μέσω των επιχορηγήσεων που ενδεχομένως θα

les services qu'elle assurera en tant qu'École, sera entièrement réservé à son effort de publication.

Au premier rang un annuaire rassemblera les titres et le résumé des travaux, ou qu'ils aient paru, de l'École, annuaire où figureront sur leur simple demande tous ceux qui y auront été en fonction.

On adhèrera à l'École en s'y présentant en un groupe de travail constitué comme nous l'avons dit.

L'admission au départ sera décidée par moi-même sans que je tienne compte des positions prises par quiconque dans le passé à l'endroit de ma personne, sûr que je suis que ceux qui m'ont quitté, ce n'est pas moi qui leur en veux, c'est eux qui m'en voudront toujours plus à ne pouvoir en revenir.

Ma réponse au reste ne concernera que ce que je pourrai présumer ou constater sur titres de la valeur du groupe et de la place qu'il entendra remplir d'abord.

L'organisation de l'École sur le principe de

αποκτήσει ακόμη και από τις υπηρεσίες που θα προσφέρει ως Σχολή, θα προορίζεται αποκλειστικά για την προσπάθεια δημοσιεύσεών της.

Στην πρώτη γραμμή, ένας κατάλογος θα συλλέγει τους τίτλους και τις περιλήψεις των εργασιών της Σχολής, όπου και αν έχουν δημοσιευθεί, κατάλογος στον οποίο θα εμφανίζονται με μια απλή αίτηση τους όλοι όσοι υπήρξαν εν ενεργεία.

Προσχωρεί κανείς στην Σχολή με την παρουσία του σε μια ομάδα εργασίας συγκροτημένης με τον τρόπο που είπαμε.

Η αποδοχή αρχικά θα αποφασίζεται από εμένα τον ίδιο, χωρίς να λαμβάνω υπόψη τις θέσεις που έχει πάρει οποιοσδήποτε στο παρελθόν αναφορικά με το πρόσωπο μου, καθώς είμαι σίγουρος ότι δεν είμαι εγώ που εχθρεύομαι αυτούς που μ' έχουν εγκαταλείψει, αλλά εκείνοι είναι που θα με εχθρεύονται ολοένα και περισσότερο, τόσο που να μην μπορούν να επιστρέψουν.

Η απάντηση μου, κατά τα άλλα, δεν θα αφορά παρά μόνο σε ό,τι θα μπορώ να υποθέσω ή να διαπιστώσω από τυπικά στοιχεία για την αξία της ομάδας και τη θέση που καταρχήν θα επιδιώξει να πληρώσει.

Η οργάνωση της Σχολής, σύμφωνα με την

roulement que j'ai indiqué, sera fixée par les soins d'une commission agréée par une première assemblée plénière qui se tiendra dans un an. Cette commission l'élaborera sur l'expérience parcourue à l'échéance de la deuxième année, où une seconde assemblée aura à l'approuver.

Il n'est pas nécessaire que les adhésions couvrent l'ensemble de ce plan pour qu'il fonctionne. Je n'ai pas besoin d'une liste nombreuse, mais de travailleurs décidés, comme j'en sais d'ores et déjà.

21 juin 1964

αρχή της κυκλικής εναλλαγής που υπέδειξα, θα καθοριστεί από μια επιτροπή που θα εγκριθεί από μια πρώτη γενική συνέλευση που θα συνέλθει σε ένα χρόνο. Αυτή η επιτροπή θα την επεξεργαστεί με βάση τη διανυόμενη εμπειρία έως το δεύτερο χρόνο, όπου μια δεύτερη συνέλευση θα πρέπει να την εγκρίνει.

Δεν είναι απαραίτητο οι προσχωρήσεις να καλύπτουν το σύνολο αυτού του σχεδίου για να λειτουργήσει. Δεν έχω ανάγκη από έναν μακροσκελή κατάλογο, αλλά από αποφασισμένους εργαζομένους, όπως ήδη γνωρίζω.

21 Ιουνίου 1964

NOTE ADJOINTE

Cet acte de fondation tient pour néant de simples habitudes. Il a paru pourtant laisser ouvertes quelques questions à ceux que ces habitudes régissent encore.

Un guide de l'utilisateur, en sept titres, donne ici les réponses les plus sollicitées — d'où l'on supposera les questions qu'elles dissipent.

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΗ ΣΗΜΕΙΩΣΗ

Αυτή η ιδρυτική πράξη θεωρεί ανύπαρκτες τις απλές συνήθειες. Ωστόσο, φάνηκε να αφήνει ανοιχτά κάποια ερωτήματα σ' αυτούς που διέπουν ακόμη αυτές οι συνήθειες.

Ένας οδηγός χρήστη, σε 7 κεφάλαια, δίνει εδώ τις πλέον επιζητούμενες απαντήσεις, – κι απ' αυτές θα υποθέσει κανείς και τα ερωτήματα που

διευκρινίζουν.

1. Du didacticien

Un psychanalyste est didacticien, de ce qu'il a fait une ou plusieurs psychanalyses qui se sont avérées didactiques.

C'est une habilitation de fait, qui s'est toujours passée ainsi en fait et qui ne relève de rien de plus que d'un annuaire entérinant des faits, sans même qu'il ait à se prétendre exhaustif.

L'usage du consentement des pairs est rendu caduc, d'avoir permis l'introduction toute récente de ce qu'on appelle « la liste », dès lors qu'une société a pu utiliser celle-ci à des fins qui méconnaissaient de la façon la plus claire les conditions mêmes de l'analyse à entreprendre comme de l'analyse en cours.

Conditions dont l'essentielle est que l'analysé soit libre de choisir son analyste.

2. De la candidature à l'École

Autre chose est la candidature à une École, autre

1. Για τον διδάσκοντα

Ένας ψυχαναλυτής είναι διδάσκων εκ του γεγονότος ότι έχει κάνει μια ή περισσότερες ψυχαναλύσεις, οι οποίες έχουν αποδειχτεί διδακτικές.

Πρόκειται για μια αναγνώριση ικανότητας εκ των πραγμάτων, η οποία όντως πάντοτε συνέβαινε κατ' αυτόν τον τρόπο και η οποία δεν προκύπτει από τίποτα παραπάνω παρά από μια επετηρίδα που επικυρώνει γεγονότα, χωρίς καν να διατείνεται ότι εξαντλεί τα πάντα.

Η χρήση της συγκατάθεσης των ομότιμων έχει ξεπεραστεί, εφόσον έχει επιτρέψει την πολύ πρόσφατη εισαγωγή αυτού που ονομάζουμε «λίστα», απ' τη στιγμή που μια εταιρεία μπόρεσε να τη χρησιμοποιήσει για σκοπούς που παραγνωρίζουν με τον πιο εξόφθαλμο τρόπο τις ίδιες τις συνθήκες της ανάλυσης που χρειάζεται να ξεκινήσει κανείς, ακόμη και της ανάλυσης που είναι σε εξέλιξη.

Όροι, εκ των οποίων ο ουσιαστικότερος είναι ο αναλυόμενος να είναι ελεύθερος να επιλέξει τον αναλυτή του.

2. Για την υποψηφιότητα στη Σχολή

Άλλο πράγμα είναι η υποψηφιότητα σε μια

chose la qualification d'une psychanalyse didactique.

La candidature à l'école exige une sélection à régler selon ses buts de travail.

La charge en sera tenue au départ par un simple comité d'accueil, dit *Cardo*, c'est-à-dire gond dit en latin, ce qui en indique l'esprit.

Rappelons que la psychanalyse didactique n'est exigée que pour la première section de l'École, si elle est souhaitable pour toutes.

3. De la psychanalyse didactique

La qualification d'une psychanalyse comme didactique s'est pratiquée jusqu'à présent par une sélection, dont il suffit, pour la juger, de constater qu'elle n'a permis d'articuler aucun de ses principes depuis qu'elle dure.

Aucun n'a plus de chance de se dégager dans l'avenir, sauf à rompre d'abord avec un usage qui s'offre à la dérision.

Le seul principe certain à poser et d'autant plus qu'il a été méconnu, est que la psychanalyse est

Σχολή κι άλλο πράγμα ο χαρακτηρισμός μιας ανάλυσης ως διδακτικής.

Η υποψηφιότητα στη Σχολή απαιτεί να ρυθμιστεί ένας τρόπος επιλογής σύμφωνα με τους στόχους της εργασίας.

Το έργο της [επιλογής] θα γίνεται αρχικά από μια απλή επιτροπή υποδοχής, τη λεγόμενη *Cardo*, δηλαδή ρυθμιστή, όπως λέγεται στα λατινικά, πράγμα που εκφράζει το πνεύμα της.

Υπενθυμίζουμε ότι η διδακτική ψυχανάλυση δεν απαιτείται παρά μόνο για το πρώτο τμήμα της Σχολής, αν κι είναι επιθυμητή για όλα.

3. Για τη διδακτική ψυχανάλυση

Ο χαρακτηρισμός μιας ψυχανάλυσης ως διδακτικής πραγματοποιούνταν μέχρι σήμερα από μια επιλογή, για την οποία αρκεί, για να την κρίνουμε, να διαπιστώσουμε ότι δεν έχει επιτρέψει, από τότε που υπάρχει, την άρθρωση καμίας από τις αρχές της.

Καμία [αρχή] δεν θα απολαύσει μεγαλύτερης τύχης να αναδειχθεί στο μέλλον, εκτός κι αν έρθουμε σε ρήξη καταρχήν με μία χρήση που καταντά γελοία.

Η μόνη βέβαιη αρχή που πρέπει να τεθεί και που επιπλέον έχει παραγνωρισθεί, είναι ότι η

constituée comme didactique par le vouloir du sujet, et qu'il doit être averti que l'analyse contestera ce vouloir, à mesure même de l'approche du désir qu'il recèle.

4. De la psychanalyse didactique dans la participation à l'École

Ceux qui entreprennent une psychanalyse didactique le font de leur chef et de leur choix.

Le titre 1 de cette note implique même qu'ils peuvent être en position d'autoriser leur psychanalyste comme didacticien.

Mais l'admission à l'École leur impose la condition qu'on sache qu'ils en ont engagé l'entreprise, ou et quand.

Car l'École, à quelque moment que le sujet entre en analyse, a à mettre ce fait en balance avec la responsabilité qu'elle ne peut déclinier de ses conséquences.

Il est constant que la psychanalyse ait des effets sur toute pratique du sujet qui s'y engage. Quand cette pratique procède, si peu que ce soit d'effets psychanalytiques, il se trouve les engendrer au lieu

ψυχανάλυση καθίσταται διδακτική από τη θέληση του υποκειμένου που πρέπει να προειδοποιηθεί ότι η ανάλυση θα θέσει εν αμφιβόλω αυτή τη θέληση, στο μέτρο που πλησιάζει την επιθυμία που παραπλανεί.

4. Για τη διδακτική ψυχανάλυση ως προς τη συμμετοχή της στη Σχολή

Όσοι ξεκινούν μια διδακτική ψυχανάλυση το κάνουν με δική τους βούληση και δική τους επιλογή.

Ο τίτλος 1 αυτής της σημείωσης προϋποθέτει μάλιστα ότι μπορούν να είναι σε θέση να εξουσιοδοτήσουν τον ψυχαναλυτή τους ως διδακτικό.

Ωστόσο, η είσοδός τους στη Σχολή τους επιβάλλει τη συνθήκη να γνωρίζουν ότι έχουν δεσμευθεί ως προς αυτό το εγχείρημα, όπως και το πού και το πότε.

Διότι η Σχολή, σε όποια στιγμή το υποκείμενο και αν μπει σε ανάλυση, έχει σταθμίσει αυτό το γεγονός σε σχέση με την ευθύνη που δεν μπορεί να μειωθεί από τις συνέπειές της.

Είναι σταθερή αρχή η ψυχανάλυση να έχει επιπτώσεις σε κάθε πρακτική του υποκειμένου που δεσμεύεται σ' αυτή. Όταν αυτή η πρακτική προέρχεται, έστω και λίγο, από επιπτώσεις της

où il a à les reconnaître.

Comment ne pas voir que le contrôle s'impose dès le moment de ces effets, et d'abord pour en protéger celui qui y vient en position de patient?

Quelque chose est ici en jeu d'une responsabilité que la réalité impose au sujet, quand il est praticien, de prendre à ses risques.

Feindre d'ignorer ce fait est l'incroyable fonction qu'on conserve dans la pratique de l'analyse didactique : le sujet est censé ne pas pratiquer, ou tenu pour violer de son fait une règle de prudence, voire d'honnêteté. Qu'à observer cette règle, le sujet en arrive à faire défaut à sa fonction, n'est pas hors des limites de ce qui se passe, on le sait, d'autre part.

L'École ne saurait s'abstraire de cet état de choses désastreux, en raison même du travail qu'elle est faite pour garantir.

C'est pourquoi elle assurera les contrôles qui conviennent à la situation de chacun, en faisant face à une réalité, dont fait partie l'accord de l'analyste.

ψυχανάλυσης, βρίσκεται να τις γεννά, αντί να τις αναγνωρίζει.

Πώς να μην δούμε ότι η εποπτεία επιβάλλεται απ' τη στιγμή αυτών των επιπτώσεων και καταρχήν για να προστατεύσει αυτόν που έρχεται σε θέση ασθενούς;

Εδώ, διακυβεύεται κάτι από μια ευθύνη που η πραγματικότητα επιβάλλει στο υποκείμενο να την αναλάβει με δικό του ρίσκο, όταν ασκεί την πρακτική του.

Το να υποκρίνεται κανείς ότι αγνοεί αυτό το γεγονός είναι η απίστευτη λειτουργία που διατηρούμε στην πρακτική της διδακτικής ανάλυσης: το υποκείμενο υποτίθεται ότι δεν ασκεί, ή θεωρείται ότι παραβιάζει με δική του υπαιτιότητα ένα κανόνα φρόνησης, δηλαδή εντιμότητας. Το ότι, απ' την άλλη, για να τηρήσει αυτόν τον κανόνα, το υποκείμενο καταλήγει να είναι ελλειμματικό στη λειτουργία του, δεν είναι κάτι εκτός των ορίων αυτού που συμβαίνει, το ξέρουμε.

Η Σχολή δεν μπορεί να απέχει απ' αυτή την καταστροφική κατάσταση πραγμάτων, λόγω ακριβώς της εργασίας από την οποία έχει δημιουργηθεί ώστε να εγγυάται.

Γι' αυτό και θα διασφαλίζει τις εποπτείες που αρμόζουν με την κατάσταση του καθενός, αντιμετωπίζοντας κατά πρόσωπο μια

πραγματικότητα, μέρος της οποίας αποτελεί και η συμφωνία του αναλυτή.

Inversement, une solution insuffisante pourra motiver pour elle une rupture de contrat.

Αντιστρόφως, μια ανεπαρκής λύση θα μπορεί να ενεργοποιήσει μια διακοπή του συμβολαίου της.

5. De l'engagement dans l'École

On s'engage maintenant dans l'École par deux accès:

1) Le groupe constitué par choix mutuel selon l'acte de fondation et qui s'appellera un cartel, se présente à mon agrément avec le titre du travail que chacun entend y poursuivre.

2) Les individus qui veulent se faire connaître pour quelque projet que ce soit, trouveront le chemin utile auprès d'un membre du *Cardo* : les noms des premiers à en avoir accepté la charge sur ma demande, seront publiés avant le 20 juillet. Moi-même dirigerai vers l'un d'entre eux, qui m'en ferait la demande.

6. Du statut de l'École

Ma direction personnelle est provisoire, quoique promise pour quatre ans. Ils nous semblent

5. Για τη δέσμευση στη Σχολή

Προσχωρεί κανείς, τώρα, στη Σχολή από δυο εισόδους:

1) Η ομάδα που συγκροτείται με αμοιβαία επιλογή σύμφωνα με την ιδρυτική πράξη και η οποία θα ονομαστεί *καρτέλ*, παρουσιάζεται προς έγκρισή μου με το θέμα της εργασίας που ο καθένας σκοπεύει να ακολουθήσει.

2) Τα άτομα που θέλουν να παρουσιαστούν, για οποιοδήποτε σχεδίασμα κι αν πρόκειται, θα βρουν χρήσιμη τη διαδρομή κοντά σ' ένα μέλος του *Cardo*: τα ονόματα των πρώτων που θα αποδεχόταν να επιφορτιστούν μ' αυτό το έργο, κατόπιν αιτήματός μου, θα δημοσιευθούν πριν από τις 20 Ιουλίου. Εγώ ο ίδιος θα κατευθύνω όποιον θα μου το ζητήσει σ' έναν απ' αυτούς.

6. Για το καταστατικό της Σχολής

Η προσωπική μου διεύθυνση θα είναι προσωρινή, παρότι προβλέπεται για τέσσερα

nécessaires à la mise en train de l'École.

Si son statut juridique est d'ores et déjà celui de l'association déclarée sous la loi de 1901, nous croyons devoir d'abord faire passer dans son mouvement le statut interne qui sera, dans un délai fixé, proposé au consentement de tous.

Rappelons que la pire objection que l'on puisse faire aux sociétés de forme existante, est le tarissement du travail, manifeste jusque dans la qualité, qu'elles causent chez les meilleurs.

Le succès de l'École se mesurera à la sortie de travaux qui soient recevables à leur place.

7. De l'École comme expérience inaugurale

Cet aspect s'impose assez, pensons-nous, dans l'acte de fondation, nous laissons à chacun d'en découvrir les promesses et les écueils.

À ceux qui peuvent s'interroger sur ce qui nous guide, nous dévoilerons sa raison.

χρόνια. Μας φαίνεται απαραίτητο αυτό για το ξεκίνημα της Σχολής.

Αν το νομικό καθεστώς της είναι από τούδε εκείνο της εταιρείας που έχει δηλωθεί σύμφωνα με το νόμο του 1901, πιστεύουμε ότι θα πρέπει καταρχήν να μεταβιβάσουμε στο κίνημά της τον εσωτερικό κανονισμό που, μέσα σε μια ορισμένη προθεσμία, θα προταθεί προς τη συγκατάθεση όλων.

Ας υπενθυμίσουμε ότι η χειρότερη ένσταση που θα μπορούσαμε να έχουμε για εταιρείες της υπάρχουσας μορφής, είναι το στέρεμα της εργασίας, εμφανές μέχρι και στην ποιότητα που αυτές προκαλούν στους καλύτερους.

Η επιτυχία της Σχολής θα μετρηθεί με την εμφάνιση εργασιών που θα γίνονται αποδεκτές στη θέση τους.

7. Για τη Σχολή ως μια εναρκτήρια εμπειρία

Αυτή η άποψη επιβάλλεται αρκετά, νομίζουμε, στην ιδρυτική πράξη κι αφήνουμε τον καθένα να ανακαλύψει τις υποσχέσεις και τους σκοπούς της.

Σ' εκείνους που μπορεί να αναρωτηθούν γι' αυτό που μας καθοδηγεί, θα αποκαλύψουμε το λόγο της.

L'enseignement de la psychanalyse ne peut se transmettre d'un sujet à l'autre que par les voies d'un transfert de travail.

Les « séminaires », y compris notre cours des Hautes Études, ne fonderont rien, s'ils ne renvoient à ce transfert.

Aucun appareil doctrinal, et notamment le nôtre, si propice qu'il puisse être à la direction du travail, ne peut préjuger des conclusions qui en seront le reste.

Η διδασκαλία της ψυχανάλυσης δεν μπορεί να μεταδοθεί απ' το ένα υποκείμενο στο άλλο, παρά μέσω της οδού μιας μεταβίβασης εργασίας.

Τα «Σεμινάρια», συμπεριλαμβανομένων και των μαθημάτων μας στην «Hautes Études», δεν θα θεμελιώσουν τίποτα, αν δεν παραπέμπουν σ' αυτή τη μεταβίβαση.

Κανένα θεωρητικό σχήμα και κυρίως το δικό μας, όσο κατάλληλο κι αν θα μπορούσε να είναι για την κατεύθυνση της εργασίας, δεν μπορεί να προδικάσει τα συμπεράσματα που θα αποτελέσουν το υπόλειμμα.

PRÉAMBULE

Cette fondation, on peut soulever d'abord la question de son rapport à l'enseignement qui ne laisse pas sans garantie la décision de son acte.

On posera que, si qualifiés soient ceux qui seront en mesure d'y discuter cet enseignement, l'École ni n'en dépend, ni même ne le dispense puisqu'il se poursuit au dehors.

ΠΡΟΟΙΜΙΟ

Ως προς αυτή την ίδρυση, μπορούμε αρχικά να θέσουμε το ερώτημα της σχέσης της με τη διδασκαλία, που δεν αφήνει χωρίς εγγύηση την απόφαση της πράξης της.

Θα πούμε ότι, όσο εκπαιδευμένοι και να είναι αυτοί που βρίσκονται σε θέση να συζητούν αυτή τη διδασκαλία – η Σχολή ούτε εξαρτάται απ' αυτή, αλλά ούτε και τη χορηγεί, εφόσον αυτή εκτυλίσσεται εκτός της.

Si pour cet enseignement en effet, l'existence d'une audience qui n'a pas encore pris sa mesure, s'est révélée au même tournant qui imposa l'École, il importe d'autant plus de marquer ce qui les sépare.

École Freudienne de Paris — ce titre tenu en réserve dans l'acte de fondation, annonce bien les intentions d'où l'on procède, à qui s'en tient à ses termes.

Passons le lieu dont on reprend, non sans titre à le faire, avec l'écusson d'origine le défi qu'il emporte, déjà de Freud salué : l'École s'affirme d'abord freudienne, pour ce que, — s'il est une vérité qui sans doute se supporte d'une présence patiente à la réitérer, mais qui de cet effet est devenu conscience comme de l'aire française, — c'est que le message freudien dépasse de loin en sa radicalité l'usage qu'en font les praticiens d'obédience anglophone.

Même si l'on prête la main en France comme ailleurs à une pratique mitigée par le déferlement d'une psychothérapie associée aux besoins de l'hygiène sociale — c'est un fait qu'aucun praticien n'est sans montrer sa gêne ou son aversion, voire

Εάν γι' αυτή τη διδασκαλία πράγματι, η ύπαρξη ενός ακροατηρίου που ακόμα δεν έχει σταθμιστεί, έχει αποδειχθεί [ότι ανήκει] στην ίδια συγκυρία, η οποία επέβαλλε και τη Σχολή κι έχει ακόμα περισσότερη σημασία να υπογραμμίσουμε αυτό που τα διαχωρίζει.

Φροϋδική Σχολή Παρισιού – αυτός ο τίτλος, ως παρακαταθήκη μέσα στην πράξη της ίδρυσης, αναγγέλλει σαφώς τους σκοπούς, βάσει των οποίων προχωρούμε, σε όποιον προσέξει τους όρους της.

Ας παρουσιάσουμε τον τόπο, απ' τον οποίο ξαναπαίρνουμε, εφόσον έχουμε την ιδιότητα να το κάνουμε, με τον θυρεό προέλευσης, την πρόκληση που επιφέρει, την οποία είχε ήδη χαιρετήσει ο Φρόιντ: η Σχολή δηλώνεται καταρχήν φροϋδική, διότι – εάν πρόκειται για μια αλήθεια που αναμφίβολα υποστηρίζεται από μια υπομονετική παρουσία ως την επανεμφάνισή της, αλλά που ως εκ τούτου έχει γίνει συνείδηση, όπως η γαλλική επιρροή, – είναι επειδή το φροϋδικό μήνυμα ξεπερνά κατά πολύ με τη ριζοσπαστικότητά του τη χρήση που του κάνουν οι πρακτικοί της αγγλόφωνης θεώρησης.

Παρότι συνεργούμε στη Γαλλία, όπως κι αλλού, για μια πρακτική που δεν είναι ξεκάθαρη λόγω του κύματος μιας ψυχοθεραπείας που συνδέεται με τις ανάγκες της κοινωνικής υγιεινής, – είναι γεγονός ότι δεν υπάρχει κανένας

dérision ou horreur, à mesure des occasions qu'il s'offre de s'immerger au lieu ouvert où la pratique ici dénoncée prend forme impérialiste : conformisme de la visée, barbarisme de la doctrine, régression achevée à un psychologisme pur et simple —, le tout mal compensé par la promotion d'une cléricature, facile à caricaturer, mais qui dans sa composition est bien le reste qui témoigne de la formation par quoi la psychanalyse ne se dissout pas dans ce qu'elle propage.

Ce discord, qu'on l'image de l'évidence qui surgit à interroger s'il n'est pas vrai qu'à notre époque la psychanalyse est partout, les psychanalystes autre part.

Car il n'est pas vain qu'on puisse s'étonner que le seul nom de Freud, de l'espoir de vérité qu'il conduit, fasse figure à s'affronter au nom de Marx, soupçon indissipé, bien qu'il soit patent que l'abîme en soit incommensurable, qu'en la voie par Freud entrouverte pourrait s'apercevoir la raison pourquoi échoue le marxisme à rendre compte d'un pouvoir toujours plus démesuré et plus fou quant au politique, si encore ne joue pas un effet de relance de sa contradiction.

επαγγελματίας ασκών την πρακτική του που να μην δείχνει την ενόχληση ή την αποστροφή του, δηλαδή το χλευασμό ή τον τρόμο του, στο μέτρο των ευκαιριών που του προσφέρονται για να εισδύσει στον ανοιχτό τόπο, όπου η πρακτική, που εδώ καταγγέλλουμε, παίρνει ιμπεριαλιστική μορφή: συντηρητισμός του σκοπού, βαρβαρισμός της θεωρίας, ολοκληρωτική παλινδρόμηση σ' ένα απλό κι ωραίο ψυχολογισμό – και το όλο κακό αντισταθμισμένο από την προώθηση μιας εύκολης προς γελοιοποίηση κληρικοφροσύνης, αλλά η οποία τελικά μέσα στην κατάνυξή της είναι ακριβώς το υπόλειμμα που μαρτυρά τη διαμόρφωση μέσω της οποίας η ψυχανάλυση δεν διαλύεται μέσα σ' αυτό που διαδίδει.

Αυτή η ασυμφωνία, που την εικονίζουμε με το προφανές, που αναδύεται θέτοντας το ερώτημα μήπως είναι αλήθεια ότι στην εποχή μας η ψυχανάλυση είναι παντού κι οι ψυχαναλυτές αλλού.

Γιατί, όχι μάταια, μπορεί να εκπλαγούμε που μόνο το όνομα του Φρόιντ, λόγω της ελπίδας της αλήθειας που φέρει, φιγουράρει απέναντι στο όνομα του Μαρξ, αδιάλυτη υποψία, αν και είναι εντυπωσιακό ότι το χάσμα μένει ακάλυπτο, ότι στο δρόμο που έχει χαράξει ο Φρόιντ θα μπορούσαμε να διακρίνουμε το λόγο για τον οποίο αποτυγχάνει ο μαρξισμός να εξηγήσει μια εξουσία όλο και πιο άμετρη και όλο και πιο τρελή αναφορικά με την πολιτική, εάν ακόμα δεν υποδύεται μια απήχηση αναζωπύρωσης της

αντίφασής του.

Que les psychanalystes soient hors d'état de juger des maux où ils baignent, mais qu'ils se sentent y faire défaut, c'est assez pour expliquer qu'ils y répondent par un enkystement de la pensée. Démission qui ouvre la voie à une fausse complaisance, porteuse pour le bénéficiaire des mêmes effets qu'une vraie ; en ce cas, l'estampille qu'ils galvaudent des termes dont ils ont la garde pour l'entreprise qui n'est nullement en soi le ressort de l'économie régnante, mais est commode la mise en condition de ceux qu'elle emploie, et même aux hauts grades : l'orientation psychologique et ses divers offices.

Ainsi la psychanalyse est trop en attente et les psychanalystes trop en porte-à-faux pour que l'on puisse en dégonfler le suspens d'ailleurs que du point même où ils ont pris écart : à savoir dans la formation de psychanalyste.

Non point que l'École ne dispose de ce qui l'assure de ne rompre aucune continuité : à savoir des psychanalystes irréprochables de quelque point de vue qu'on se place, puisqu'il eût suffi pour eux comme il en a été pour le reste des sujets formés par Lacan, qu'ils reniassent son enseignement pour être reconnus par une certaine « Internationale », et qu'il

Το ότι οι ψυχαναλυτές είναι εκτός θέσης να κρίνουν τα κακά μέσα στα οποία κολυμπούν, αλλά αισθάνονται ότι υστερούν σ' αυτό, είναι αρκετό για να εξηγήσει κανείς το ότι απαντούν σ' αυτό με μια εγκύστωση της σκέψης. Παραίτηση που ανοίγει το δρόμο σε μια ψεύτικη αυταρέσκεια, που φέρει για τον επωφελούμενο τα ίδια αποτελέσματα όπως και μια αληθινή: σ' αυτή την περίπτωση, τη σφραγίδα με την οποία εξευτελίζουν τους όρους, των οποίων ανέλαβαν τη φύλαξη για το εγχείρημα, που δεν είναι καθόλου ίδιον στη δικαιοδοσία της κυρίαρχης οικονομίας, αλλά είναι βολική συνθηκολόγηση αυτών που απασχολεί και μάλιστα στις υψηλές βαθμίδες: ο ψυχολογικός προσανατολισμός και τα ποικίλα καθήκοντά του.

Έτσι, η ψυχανάλυση βρίσκεται τόσο πολύ σε αναμονή κι οι ψυχαναλυτές πέραν του δέοντος ξεκρέμαστοι, ώστε να μπορεί κανείς να περιορίσει αυτό το μετέωρο μόνο απ' το ίδιο σημείο απ' το οποίο έχουν πάρει απόσταση: δηλαδή την εκπαίδευση του αναλυτή.

Άλλωστε, η Σχολή δεν διαθέτει εκείνο που τη διασφαλίζει ώστε να μη διαρρηγνύει καμιά συνέχεια: δηλαδή άμεμπτους ψυχαναλυτές, απ' όποια οπτική γωνία κι αν τοποθετηθούμε, εφόσον αρκεί για εκείνους, όπως και για τους υπόλοιπους που διαμορφώθηκαν απ' τον Λακάν, να απαρνηθούν τη διδασκαλία του προκειμένου να

est notoire qu'ils ne doivent qu'à leur choix et à leur discernement d'avoir renoncé à cette reconnaissance.

C'est l'École qui remet en question les principes d'une habilitation patente, et du consentement de ceux qui notoirement l'ont reçue.

En quoi freudienne s'avère-t-elle encore, le terme d'École venant maintenant à notre examen.

Il est à prendre au sens où dans les temps antiques il voulait dire certains lieux de refuge, voire bases d'opération contre ce qui déjà pouvait s'appeler malaise dans la civilisation.

À nous en tenir au malaise de la psychanalyse, l'École entend donner son champ non pas seulement à un travail de critique : à l'ouverture du fondement de l'expérience, à la mise en cause du style de vie sur quoi elle débouche.

Ceux qui s'engagent ici se sentent assez solides pour énoncer l'état de choses manifeste : que la psychanalyse présentement n'a rien de plus sûr à faire valoir à son actif que la production de psychanalystes — dût ce bilan apparaître comme laissant à désirer.

αναγνωριστούν από κάποια «Διεθνή», κι είναι πασίγνωστο ότι δεν οφείλουν παρά μόνο στην επιλογή τους και στη διορατικότητά τους το ότι παραιτήθηκαν απ' αυτή την αναγνώριση.

Η Σχολή είναι εκείνη που θέτει εκ νέου τις αρχές της έκδηλης αναγνώρισης, καθώς και της συγκατάθεσης αυτών που ολοφάνερα τη δέχθηκαν.

Σε τι αποδεικνύεται ακόμα ως φρουδικός ο όρος της Σχολής, έρχεται τώρα προς εξέταση.

Χρειάζεται να την αντιληφθούμε με την έννοια που, στα αρχαία χρόνια, σήμαινε κάποια μέρη καταφύγια, δηλαδή βάσεις λειτουργίας ενάντια σ' εκείνο που ήδη μπορούσε να ονομαστεί δυσφορία μέσα στον πολιτισμό.

Για να επιμείνουμε στη δυσφορία της ψυχανάλυσης, η Σχολή εννοεί να προσφέρει το πεδίο της όχι μόνο σε μια εργασία κριτικής: αλλά στο άνοιγμα της θεμελίωσης της εμπειρίας, στην αμφισβήτηση του στυλ ζωής στο οποίο οδηγεί.

Αυτοί που δεσμεύονται εδώ, αισθάνονται αρκετά σταθεροί για να ανακοινώσουν την έκδηλη κατάσταση πραγμάτων: ότι η ψυχανάλυση προς το παρόν δεν έχει τίποτα πιο σίγουρο να αναδείξει ως αξία στο ενεργητικό της εκτός από την παραγωγή ψυχαναλυτών – οφείλοντας αυτός ο ισολογισμός να εμφανίζεται ως επιτρέπων την επιθυμία.

Non pas qu'on s'y abandonne à quelque auto-accusation. On y est conscient que les résultats de la psychanalyse, même en leur état de douteuse vérité, font figure plus digne que les fluctuations de mode et les prémisses aveugles à quoi se fient tant de thérapeutiques en le domaine où la médecine n'a pas fini de se repérer quant à ses critères (ceux de la récupération sociale sont-ils isomorphes à ceux de la guérison ?) et semble même en retrait quant à la nosographie : nous disons la psychiatrie devenue une question pour tous.

Il est même assez curieux de voir comment la psychanalyse joue ici le paratonnerre. Comment sans elle se ferait-on prendre au sérieux là où l'on se fait mérite de s'y opposer? D'où un *statu-quo* où le psychanalyste prend aise du gré qu'on lui sait de son insuffisance.

La psychanalyse s'est pourtant d'abord distinguée de donner un accès à la notion de guérison en son domaine, à savoir : rendre leurs sens aux symptômes, donner place au désir qu'ils masquent, rectifier sous un mode exemplaire l'appréhension d'une relation privilégiée, encore eût-il fallu pouvoir l'illustrer des distinctions de structure qu'exigent les formes de la maladie, les reconnaître

Αυτό δεν σημαίνει ότι εγκαταλείπομαστε σε οποιαδήποτε αυτό-κατηγορία. Έχουμε συνείδηση ότι τα αποτελέσματα της ψυχανάλυσης, ακόμα και στην κατάσταση της αμφιλεγόμενης αλήθειας τους, δίνουν πιο αξιοπρεπή εντύπωση από τις διακυμάνσεις της μόδας και τις τυφλές υποσχέσεις, στις οποίες στηρίζονται τόσες θεραπευτικές προσεγγίσεις στον τομέα όπου η ιατρική δεν έχει πάψει να τοποθετεί τον εαυτό της σε σχέση με τα κριτήριά της (αυτά της κοινωνικής αποκατάστασης είναι ισόμορφα μ' εκείνα της θεραπείας;) και φαίνεται μάλιστα να υπαναχωρεί ως προς τη νοσογραφία: λέμε για την ψυχιατρική που έγινε ζήτημα για όλους.

Είναι μάλιστα αρκετά περίεργο να βλέπει κανείς πώς η ψυχανάλυση παίζει εδώ το ρόλο του αλεξικέραυνου. Πώς θα ήταν δυνατόν, χωρίς εκείνη, να μας πάρουν στα σοβαρά, εκεί όπου το κάνουμε πλεονέκτημα να της εναντιωνόμαστε; Εξού κι ένα *status quo*, όπου ο ψυχαναλυτής βολεύεται λόγω της αναγνώρισης της ανεπάρκειάς που του αποδίδεται.

Η ψυχανάλυση ωστόσο διακρίθηκε αρχικά δίνοντας πρόσβαση στην έννοια της θεραπείας στον τομέα της, δηλαδή: αποδίδοντας στα συμπτώματα το νόημά τους, δίνοντας θέση στην επιθυμία που αυτά καλύπτουν, ανασυσταίνοντας με παραδειγματικό τρόπο την αντίληψη μιας ευνοούμενης σχέσης, κι ακόμα χρειάστηκε να μπορέσει κανείς να την απεικονίσει με βάση τις

dans les rapports de l'être qui demande et qui s'identifie à cette demande et cette identification elles-mêmes.

Encore faudrait-il que le désir et le transfert qui les animent aient soulevé ceux qui en ont l'expérience jusqu'à leur rendre intolérables les concepts qui perpétuent une construction de l'homme et de Dieu où entendement et volonté se distinguent, d'une prétendue passivité du premier mode à l'arbitraire activité qu'elle attribue au second.

La révision qu'appelle de la pensée les connexions au désir que Freud lui impose, semble hors des moyens du psychanalyste. Sans doute s'éclipsent-ils des ménagements qui les fléchissent à la faiblesse de ceux qu'il secourt.

Il est un point pourtant où le problème du désir ne peut être éludé, c'est quand il s'agit du psychanalyste lui-même.

Et rien n'est plus exemplaire du pur bavardage que ce qui a cours sur ce propos : que c'est là ce qui conditionne la sûreté de son intervention.

διαφοροποιήσεις δομής που απαιτούν οι μορφές της ασθένειας, να τις αναγνωρίσει μέσα στις σχέσεις του όντος που αιτείται και που ταυτίζεται με το ίδιο του το αίτημα και την ίδια του την ταύτιση.

Ακόμη, θα έπρεπε η επιθυμία και η μεταβίβαση που τις διακινεί, να υποκινήσουν εκείνους που έχουν την εμπειρία τους μέχρι να τους καταστήσουν απαράδεκτες τις έννοιες που διαιωνίζουν μια κατασκευή του ανθρώπου και του Θεού, όπου κατανόηση και θέληση διαφοροποιούνται από μια υποτιθέμενη παθητικότητα του πρώτου τύπου προς την αυθαίρετη δραστηριότητα που αποδίδει στο δεύτερο.

Η αναθεώρηση της σκέψης που απαιτεί τις συνδέσεις με την επιθυμία, που ο Φρόιντ της επιβάλλει, φαίνεται να είναι εκτός των δυνατοτήτων του ψυχαναλυτή. Χωρίς αμφιβολία, εκλείπει η προσοχή που τις κάνει να υποχωρούν προς αδυναμία εκείνων που συνδράμει.

Υπάρχει όμως ένα σημείο όπου το πρόβλημα της επιθυμίας δεν μπορεί να αποφευχθεί, είναι όταν πρόκειται για τον ίδιο τον ψυχαναλυτή.

Και δεν είναι τίποτα πιο παραδειγματικό από την καθαρή φλυαρία παρά αυτό που έχει ισχύ πάνω σ' αυτό το λεχθέν: ότι εδώ βρίσκεται αυτό που προϋποθέτει την βεβαιότητα της παρέμβασής του.

Poursuivre dans les alibis la méconnaissance qui s'abrite ici de faux papiers, exige la rencontre du plus valable d'une expérience personnelle avec ceux qui la sommeront de s'avouer, la tenant pour un bien commun.

Les autorités scientifiques elles-mêmes sont ici l'otage d'un pacte de carence qui fait que ce n'est plus du dehors qu'on peut attendre une exigence de contrôle qui serait à l'ordre du jour partout ailleurs.

C'est l'affaire seulement de ceux qui, psychanalystes ou non, s'intéressent à la psychanalyse en acte.

C'est à eux que s'ouvre l'École pour qu'ils mettent à l'épreuve leur intérêt — ne leur étant pas interdit d'en élaborer la logique.

Το να αναζητείται στα άλλοθι η παραγνώριση που καταφεύγει εδώ σε ψεύτικα χαρτιά, απαιτεί την συνάντηση του πλέον άξιου μιας προσωπικής εμπειρίας μ' εκείνους που θα της δώσουν εντολή να αναγνωρισθεί, θεωρώντας την κοινό αγαθό.

Οι ίδιες οι επιστημονικές αρχές είναι εδώ όμηρος ενός συμβολαίου ένδειας που δηλώνει ότι δεν είναι εκ των έξωθεν που θα μπορούσε κανείς να περιμένει πλέον μια απαίτηση εποπτείας, η οποία θα ήταν σε ημερήσια διάταξη οπουδήποτε αλλού.

Αυτό είναι υπόθεση μόνο εκείνων που, ψυχαναλυτές ή όχι, ενδιαφέρονται για την ψυχανάλυση στην πράξη.

Προς αυτούς ανοίγεται η Σχολή, ώστε να θέσουν σε δοκιμασία το ενδιαφέρον τους – χωρίς να τους απαγορεύεται να επεξεργασθούν την λογική της.

